

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**F. Ioannis Andreae Coppensteinii, Ordinis Prædicatorum
Theologi & Parochi Heidelbergæ Castigatio Apologiæ
Calvino-Catecheticæ**

Coppenstein, Johann Andreas

Moguntiaë, 1626

IV. An fides iustificans sit Fiducia?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35247

qui docebit vos omnia; & suggeret vobis omnia; & ducet vos in omnem Veritatem: illa omnis est cum Veritas, tum & Sufficiens. Atque propter illum Spiritum Sanctum, Scripturarum ac Traditionum Dictatorem, utraque pares æstimantur: ac Traditiones eò excellentiores, quò minus vsui semper fuerunt hæreticis, quam Scripturæ; eò quò conformiores erant Scripturæ, aut nihil iisdem contrariæ seu in verbo, seu in sensu.

Atque hæc est S. Patrum mens & consensus. Esto: Sint pauci, qui subinde plus Scripturis, quam Traditionibus dare videantur: At sunt duplo plures, qui traditiones non Scriptas commendat recipiendas, præsertim contra hæreticos. Deinde; plerique S. Patres defendunt Traditiones; oppugnat verò eas nullus: soli eas infestant hæretici: qualis Wittakerus, & Minister Caluino-catecheticus.

AD II. Iam liquet in responsione ad 3. Deinde; Minister, ut subinde me, ita hîc & Bellarminum facit suum: Sed fucus facit fucum: arripit dictum verum solum; & omittit distinctionem additam dicto; aut esse hæresin dicit: Nimirum, quia contra ipsum hæreticum facit, refellere nescium. De me fecit iam supra sæpius idem.

AD III. Tu dixisti, Sed non docuisti; tamen est multum multa enumerasti. Age, doce vel vnicum ex omnibus ijs, in quo Romano-catholici ab Christo, Apostolis & Orthodoxis dissentiunt. Hunc dissensum docere te oportuit magis, quàm tradita solum recensere. Quamquam in iisdem scriptores vocem Traditio capiunt tum latissimè, tum improprie. Patet in multis per eos recensitis.

Quare, Omnino pugnas ineptè, ne dicam ridiculè: neq; minus solida, vel magis solida contra Traditiones est tua exceptio Ministri; quam sinistralami contra Bellarminum distinctio. Agnosce tuas sannas saniofas, & vesanas; verba tibi reddo tua: nec verba danti do verba.

IV. An fides iustificans sit Fiducia?

CALVINVS Inst. l. 3. c. 2. §. 7. affirmat: esse & Noticiam, & Fiduciam, gratuita in Christo promissionis veritate fundatam. &c. & in ordi. us ob signatam. Idem

l. 3. c. 2. §. 6. 7. Eam, ait, extra periculum defectionis esse, quia totum pietati constantiam postulans. Filius Dei, repulsam passus non est. Idem Inst. l. 2. c. 2. §. 16. Fiducia, ait, est ex virtutum Dei recognitione, acquiescendi in eo securitas cum in eo sapientiam, iustitiam, potentiam, veritatem, bonitatem omnem reponentes. sola eius communitatione nos beatos existimamus. Et Fides est ei hæc fiducia.

MINISTER affirmat, Fidem non esse solum Noticiam, nec solum assensum; sed & Fiduciam. 2. Et ob hanc non generatim duaxat appellari *παροφωρεια*, plenitudinem fidei, Hebr. 10. *πεποιθητι*, fiduciam, 2. Cor. 3. *ὑποκεισθαι*, substantiam, Hebr. 3. Sed speciatim quoque *παροφωρεια*, Fiduciam: ut Eph. 3. Habemus fiduciam & accessum in conscientia per fidem. 1. Timor. 3. Acquirent sibi fiduciam in fide. Hebr. 4. Accedamus cum fiducia ad thronum. Rom. 4. Contra spem in spem crediti &c. Non infirmatus est fide &c. non basitavit infirmitas, si a confortatus est fide. Et Bellarminus fatetur, Hoc significare posset, fidem Abræ & suis insignem, ita ut Fiduciam quoq; pepererit.

Parochus autem, dicens, Fides non est solum fiducia, calumniatur; ac si nos id doceremus: cum eam definiamus specificè per Fiduciam & præcipue; per Noticiam vero genericè.

RESPONDEO AD I. Minister in hoc non nihil pugnat communi theologiæ Caluinistæ, apud Scharpium Scotobritannum in Cursu theol. Geneuæ impresso, de iustific. controuers. l. 1. Nos affirmamus, ait Scarpius, quod fides NON SIT ASSENSVS in rem incognitam; sed quod ad fidem requiratur notitia verbi, & præcipue Promissionum: freti his argumentis. &c. In Controuersiaz, idem ait: Ad fidem iustificantem non requiritur Notitia tantum, sed multo magis fiducia: Assensum prius excluderat: at Minister requirit. Esto: pugnet de Assensu: de Fiducia eis conuenit. Quam refutauit in meo Lutherocalu. p. 4. quest. 51. 53.

AD II. Scriptura nec generatim, nec speciatim fidem appellat fiduciam proprie. Quia fiducia est spes: spes autem & fides differunt, apud Scharpium Caluinistâ, in duobus: 1. Quod fides versetur circa præsentia apprehensa, gratiam, reconciliationem: Spes verò futurum bonum expectat. 2. Fides spem gignit credendo promissa: at spes fidem sustentat. Sic ille.

Deinde. Credere, non est Fidere, in Scripturis: ergo nec Fides est fiducia; cum fidei actus sit credere: fiducia, Fidere. Vnde habemus fiduciam,

ciam, id est spem, per fidem, scilicet effectum per causam. Item; acquirimus fiduciam in fide, scilicet priore, quam sit fiducia.

Ethoc est, quod Bellarminus ait; quod *Abrahae fides pepererit fiduciam. Quare, affingit ei Minister, quod approbet Calvinisimum suum, & docet Calvinus Inst. l. 2. c. 2. §. 42. 43. idem quod Bellarminus, scilicet, quod fides ex se spem gignat.*

Denique tricitur in voce *solum*; quasi ipsa illa fidei Calvinianæ definitio procul abesset ab sola fiducia, quæ præcipua ducitur. Quicquid sit, hæretica definitio est.

V. *An fides iustificans sit fiducia Specialis in unoquoque fideli?*

MINISTER remittit supra ad quæstionem I.

1. Addit hic: Fiduciam, siue Applicationem Specialem esse quasi uictum fidei. Suadet: Gal. 2. *Viuu in Me Christus: &c. In fide uiuofily Dei.* 2. Tim 1. *Scio cui Credidi; & certus sum, quia potens est seruare depositum Meum.* Ibid. c. 4. *Fidem seruauit: quod superest, reposita est Mihi corona iustitie.*

2. Notat: Parochus dissentit à socijs suis: Fateatur obiectum fidei iustificanti esse, non solum in genere omnia, quæ Deus in Verbo suo reuelauit; Sed spe. iatim, *Misericordiam Dei.* In quo tenet nobiscum.

3. Notat contradictionem in Parocho, qui ait: *CERTO statuens non solum alijs, sed FORSAN & mihi. &c. remissionem peccatorum donatam esse.* Si certo, ergo non forsan: si forsan, ergo non certo.

RESPONDEO. AD I. Remitto eodem ad quæstionem iam supra: doque ultro, spem ad Fidem infusam consequi à Deo item infusam; differreque specie utramque, sic, ut neutra esse, dicere altera rectè possit: ac proinde Fidem non magis esse Fiduciam, quam spem, posse: cum spes sit fiducia. Verum quemadmodum inde Minister Specialem inferre fiduciam possit, fateor, non video. Nec enim suasiones ex Apostolo loquuntur, nisi de Apostolo solo, cui ex reuelatione speciali constabat de certitudine suæ salutis absoluta, non conditionata. At cui nostrum hodie de se in persona constat; quod, & quomodo constabat Apostolo? Sicque adnotaram in Excaluinizatione; quod Minister silentio dissimulat.

AD II. Fateor, obiectum fidei iustificantis esse omnia, in Dei Verbo reuelata. Caterane-

go; deque crimine Falsi Ministri conuenio duplicis: 1. Quod dissentiam à Socijs meis: 2. Consentiamque Calvinistis. Tua est vox, Sed *speciatim misericordiam Dei*; non mea. Sycophantam agis; Vide in ipsa 21. quæstione Catechismi: vide.

AD III. Proficit Minister; Sycophanta prius, iam fit Sophista: at nescius dialectices. Contradicentia sunt circa idem subiectum, simul, eodem tempore: at hinc inquam, *Certo*, de alijs; *Forsan*, de me dico. Quia remissionem esse promissam Omnibus, scio, credo: promissamque obtingere aliquibus ex omnibus, item credo, idque *certo statuens.* *Mihi* verò *Forsan* etiam obtinet; spero, oro, laboro: sed nescio. Vah; te ita pudite nugari! Respondisses interim Notulis meis, quibus Scripturarum in Catechesi Abusum arguo, atque declaro. Sed pleraque præteris; *forsan* ex conscientia de Abusu Scripturarum Caluino-catechetico.

VI. *An saluemur merito Vnius Christi; an etiam meritis proprijs?*

CALVINVS affirmat Vnius Christi: negat proprijs. Vide supra ad quæst. 1. in 2. & ad quæst. 5. in 1. & ad quæst. 13.

MINISTER item affirmat; remittit supra ad quæst. 13: prætereaque nihil.

PAROCHVS. Nego, Vnius Christi; Affirmo, & Sanctorum, & Nostris cuiusque meritis: Quippe, qui credo communionem Sanctorum in cælis & in terris; ut membrorum vnius corporis sub Capite inuisibili Christo, & visibili Papa, Vicario Christi in terris.

AD QUÆST. XXII.

Quæ sunt illa, quæ necesse est hominem Christianum credere?

CALVINVS Inst. l. 4. c. 8. §. 7. *Omnium hominum Cora clausa esse conuenit, postquam semel locutus est Ille, in quo cælestis Pater omnes scientiæ & sapientiæ thesauros voluit esse absconditos.* Et ita quidem locutus est, ut NIHIL POST SE alijs dicendum reliquerit.

RESPONDEO. Nihil post se. 1. At præcedit, Mar.